

Jan KLETVÍK, *Evangelíci v Libštátě (1783-1945): Tři kostely v jedné obci by něco neobyčejného bylo*

Katedra dějin a didaktiky dějepisu PedF UK v Praze, magisterská práce

Praha 2011, 136 str. (z toho 118 str. textu)

posudek vedoucího práce

Autor předkládaná magisterské práce si zvolil za téma dějiny evangelíků v městečku Libštát. V tomto podkrkonošském městysu žila jednak komunita hlásící se k helvétskému vyznání (sbor od roku 1783), jedna komunita augšpurského vyznání (samostatný sbor od roku 1867). Nabízela se tedy mj. lákavá možnost zamyšlení se nad problémem interkonfesijních vztahů a konfesijní identity místních evangelíků.

Základním pramenným zdrojem Kletvíkovy práce byl sborový archiv (SOkA Semily, fond FÚ Českobratrské církve evangelické v Libštátě), který se mu podařilo vytěžit vskutku velmi důsledně. Autor rovněž prokázal dobrý přehled o sekundární literatuře a úspěšně využil i metodu orální historie.

Osnova Kletvíkovy studie je důkladně vnitřně promyšlená a poměr jednotlivých kapitol vyvážený. Po vstupní kapitole zabývající se staršími dějinami městečka je text rozdělen do tří obdobně vnitřně členěných hlavních bloků věnovaným dějinám reformovaného sboru, augšpurského sboru a sboru sjednoceného (po vzniku Československé republiky). Subkapitoly si všímají osobností jednotlivých duchovních, života sborů a jejich financování. Autor usiluje o objektivní pohled a nevyhýbá se ani tématům vnímaným ve své době jako kontroverzní (spor o přiměřenost sňatku jednoho z farářů...). Čtenář tedy získává o daném tématu dostatečný přehled.

Studie má odpovídající rozsah i formální úpravu. Oceňuji zájem autora o problém volby přiměřeného jazykového styl.

Závěr: Jako celek představuje Kletvíkova práce zdařilou mikrosundu do života evangelických sborů a zvláště evangelického kléru v českých zemích. Pro obor církevních dějin je nepochybným přínosem. Navrhuji proto bakalářskou práci Jana Kletvíka klasifikovat jako „výbornou“ a po drobných úpravách považuji za možné ji uznat jako práci rigorózní. Současně by bylo vhodné zvážit formu jejího alespoň částečného zpřístupnění širší veřejnosti.

V Praze 30. srpna 2011

Mgr. Dušan Foltýn